

Arrest

nr. 61 666 van 17 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. PIROTTE, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Shishevo en bent u Macedonisch staatsburger. Uw beide zonen A. (...) en A. (...) zijn al een aantal jaar ernstig ziek. Ook uw echtgenote K. B. (...) (O.V. 6.724.248) is ziek. Bij uw zoon A. (...) werd een hersentumor vastgesteld waaraan hij in het ziekenhuis van Skopje werd geopereerd en waarna hij twee maanden in het ziekenhuis moest blijven. Zijn twee behandelende artsen hadden uiteenlopende meningen. Zo werd u na de operatie gezegd dat A. (...) maandelijks op controle moest komen maar een van de artsen, die ondertussen werd gearresteerd omdat hij met de gezondheid van de patiënten zou spelen, zei u dat

hij slechts om de drie maand op controle moest komen. Ook zou deze arts gaten in de rug van A. (...) hebben gemaakt. Dit werd echter niet in de medische verslagen vermeld. Na de operatie was uw zoon er dan ook erger aan toe dan voordien. Daarom ging u met A. (...) naar een privékliniek waar een radiografie van zijn hoofd gemaakt werd. Dit kostte u 200 euro. Er werd medicatie en een maandelijks consultatie voorgeschreven maar aangezien u hier niet de financiële middelen voor had keerde u hierna terug naar het eerste ziekenhuis in Skopje waar A. (...) geopereerd was. Uw andere zoon A. (...) werd in Macedonië wekelijks opgevolgd in het ziekenhuis nadat er bloedklonters in zijn hoofd waren vastgesteld. Voorts werd bij uw echtgenote borstkanker vastgesteld. Een operatie bleek noodzakelijk. In België bleek deze diagnose echter niet te kloppen. Ze heeft volgens haar Belgische artsen immers enkel een probleem met bloedcirculatie. U had in Macedonië een mutualiteitskaart waardoor u minder voor de consultaties van uw zoons moest betalen. Bovenop de vaste kostprijs van een consultatie moest u ook steeds smeergeld aan de arts betalen. Enkel dan kon men zeker zijn van de kwaliteit van de verzorging. Omdat de medische verzorging van uw kinderen erg duur was en u meende dat de medische zorgen en de medicatie in België beter zijn, besloot u Macedonië te verlaten. Uw echtgenote voegde hieraan toe dat de Macedonische psychologe die uw zoons behandelde jullie aanraadt met de kinderen naar het buitenland te gaan voor medische verzorging omdat er in Macedonië geen gratis verzorging is en dat de verzorging er duur is voor een resultaat dat niet verzekerd is. U reisde met uw gezin naar België, waar u op 18 november 2011 asiel aanvraag. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Macedonisch paspoort, uitgereikt op 19 februari 2010; uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 20 januari 2009 te Skopje; uw Macedonisch rijbewijs, uitgereikt op 9 april 2010 te Skopje; en Macedonische en Belgische medische documenten over de gezondheidstoestand van uw beide zoons en van uw echtgenote.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen. U verklaarde Macedonië immers uitsluitend te hebben verlaten ten gevolge van de hierboven opgesomde gezondheidsproblemen van uw zoons A. (...) en A. (...) en van uw echtgenote (CGVS, p. 6-7; p. 8; p. 10). U kende, net als uw echtgenote, nooit problemen in Macedonië, noch met de autoriteiten noch met andere burgers (CGVS, p. 8; CGVS echtgenote, p. 8). Deze door u ingeroepen medische problemen houden bijgevolg geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

U verklaarde weliswaar dat u niet tevreden was over de medische zorgen die uw zoons en uw echtgenote in Macedonië ontvingen. De medische kosten liepen er immers hoog op, de twee behandelende artsen van A. (...) hadden verschillende meningen en na zijn medische behandeling was uw zoon er nog slechter aan toe (CGVS, p. 4; p. 5). Het feit dat de medische kosten hoog waren is echter een probleem van louter economische aard en houdt als dusdanig geen verband met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat de artsen er verschillende meningen op nahielden en dat ze volgens u medische fouten maakten (ondermeer bij de diagnose en/of behandeling van de medische problemen van uw zoons en uw echtgenote) wijst evenmin eenduidig op een vervolging of een risico op ernstige schade. Medische fouten zijn immers een universeel gegeven – gezondheidszorg is geen exacte wetenschap – en wijzen niet zonder meer op een onwil van de artsen om uw familieleden te onderzoeken en/of te behandelen. Dat u deze onwil niet aannemelijk gemaakt heeft, wordt uitvoerig bevestigd door uw verklaringen en door de door u voorgelegde Macedonische medische attesten. Hieruit blijkt dat uw familieleden in Macedonië wel degelijk uitgebreid toegang hadden tot (gespecialiseerde) medische hulp en dat ze medische verzorging genoten. Zo werden ze door specialisten onderzocht, werden er verschillende onderzoeken uitgevoerd, werd er een behandeling opgestart en werd er medicatie voorgeschreven (CGVS, p. 4; p. 9). De door uw advocaat aangehaalde stelling als zouden etnische Albanezen, zoals u, moeilijker toegang hebben tot de gezondheidszorg (CGVS, p. 10), wordt aldus niet door concrete elementen ondersteund. Dit blijkt overigens tevens uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan uw administratieve dossier toegevoegd werd. Hieruit blijkt immers dat etnische Albanezen volledig toegang tot de Macedonische gezondheidszorg hebben. De stelling van uw echtgenote dat jullie artsen in Macedonië bewust medische fouten maakten – ze zouden enkel gezegd hebben dat ze borstkanker had, omdat ze geld van jullie wilden en volgens haar was de operatie van A. (...) misschien wel overbodig en werd ze slechts uitgevoerd omdat de artsen geld van jullie wilden (CGVS echtgenote, p. 7) – is enkel een blote, veralgemenende bewering die geenszins op

objectieve elementen is gestoeld. Dat één arts omwille van zijn incompetentie en/of fraude gearresteerd werd, zoals u en uw echtgenote opmerkten (CGVS, p. 7; p. 9; CGVS echtgenote, p. 5), impliceert immers niet dat alle medische diensten en instanties incompetent zouden zijn. Overigens blijkt uit het feit dat de arts die uw zoon behandelde en die volgens u manifeste fouten maakte door de autoriteiten gearresteerd werd (CGVS, p. 7), dat, in tegenstelling tot uw bewering, de Macedonische autoriteiten veeleer de wil hebben om tegen incompetente artsen op te treden en om een degelijke gezondheidszorg aan de Macedonische bevolking aan te bieden.

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u bij terugkeer naar Macedonië voor de behandeling van de medische problemen van uw familieleden niet langer bij de Macedonische gezondheidsdiensten terecht zou kunnen.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit, die in deze beslissing niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van eerste verzoekende partij, zijnde tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), verwijst integraal naar de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft zich steunt op dezelfde asielmotieven als deze van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers beroepen zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht conform artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de algemene zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3, § 2, b van de vreemdelingenwet. In een derde en laatste middel roepen verzoekers de schending in van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet. Gezien de samenhang van bovenvermelde middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden onderzocht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Betreffende verzoekers summiere herhaling van de door hen voorgehouden asielproblematiek wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekers met het louter op summiere wijze herhalen van het door hen beweerde asielrelaas in gebreke blijven.

2.2.3. Waar verzoekers opmerken dat de commissaris-generaal geen enkele moeite doet om argumenten te vinden die het verhaal van verzoekers kunnen bevestigen, wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling

zelf en het daarentegen de taak van de asielzoeker zelf is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvragen aan te reiken. In weerwil van verzoekers' beweringen moet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dus niet op zoek gaan naar "bewijzen à charge" maar dient de asielzoeker zijn verklaringen te staven en in onderhavige stand van de procedure de motieven van verweerder met concrete elementen en objectieve informatie te weerleggen, *quod non*.

2.2.4.1. Verzoekers werpen enerzijds op dat zij omwille van hun Albanese origine geen afdoende medische zorg kunnen ontvangen in hun thuisland, nu de medische diensten in Macedonië volledig in handen zijn van personen van Slavische afkomst en verzoekers omwille van hun origine gediscrimineerd worden door Slavische Macedoniërs.

Anderzijds voeren verzoekers aan dat zij het slachtoffer zijn van het "geweld van de vrije markt". Door een gebrek aan financiële middelen kunnen zij de private ziekteverzekeringen en het smeergeld aan de artsen niet betalen. De Macedonische overheid is immers enkel bezig met een liberaal project in plaats van een socialistisch project, waardoor basisbehoeften, zoals gezondheidszorg, aan verzoekers wordt onzegd.

Verzoekers linken beide bovenvermelde redenen waarom zij niet kunnen beschikken over een afdoende medische zorgverlening aan elkaar door te stellen dat dit neo-liberaal beleid enkel kan bestaan indien sommige personen, *in casu* de etnisch Albanese minderheid, wordt uitgebuit. Kapitalisme, racisme en discriminatie gaan bijgevolg hand in hand, zo stellen verzoekers.

2.2.4.2. De stelling die verzoekers uiteenzetten waarbij zij het gebrek aan degelijke medische zorgen voor verzoekster en voor verzoekers' kinderen toeschrijven aan hun Albanese origine, kan door de Raad niet worden aanvaard.

De Raad stelt immers vast dat deze bewering nergens steun vindt in de stukken van het administratief dossier.

Ten eerste maken verzoekers tijdens de uiteenzetting van hun asielrelaas nergens gewag van een etnische oorsprong van het eventuele gebrek aan geneeskundige verzorging of de inadequate medische zorgen. Verzoekers hebben tijdens hun gehoor enkel te kennen gegeven dat de medische zorgverlening buitensporig duur was en dat zij niet altijd tevreden waren over de kwaliteit ervan (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS K. I. d.d. 2/3/2011, p. 6-11 en stuk 6, gehoorverslag CGVS K. B. d.d. 2/3/2011, p. 4-8). Bovendien verklaart verzoeker tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk dat hij nooit problemen gehad heeft met de Macedonische autoriteiten, noch met andere burgers in zijn thuisland (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS K. I. d.d. 2/3/2011, p. 8). Indien verzoekers voorgehouden problemen inzake de geneeskundige zorg voor zijn zoons en echtgenote in rechtsreeks verband staan met hun Albanese origine, mag van hem redelijkerwijze verwacht worden dat hij, wanneer hem de vraag wordt gesteld of hij ooit problemen heeft gehad met de overheid of met andere burgers in Macedonië, hier toch minstens iets over mededeelt. Waar de raadsman van verzoekers op het einde van verzoekers gehoor alsnog gewag maakt van het feit dat de Albanese origine van verzoekers problemen oplevert met betrekking tot hun toegang tot gezondheidszorg, merkt de Raad op dat deze opmerking omwille van bovenvermelde redenen niet rijmt met de door verzoekers afgelegde verklaringen tijdens hun gehoor waaruit blijkt dat zij telkenmale tot de medische zorg werden toegelaten.

Ten tweede blijkt uit de aan het administratief toegevoegde landeninformatie dat etnisch Albanezen dezelfde rechten hebben in hun toegang tot de gezondheidszorg als Slavische Macedoniërs en dat in de geraadpleegde mensenrechtenrapporten en mediaberichtgeving geen informatie werd gevonden omtrent discriminatie van etnische Albanezen in hun toegang tot de gezondheidszorg (administratief dossier, stuk 19, p. 1-2). Bovendien blijkt uit betreffend CEDOCA-antwoorddocument dat etnische Albanezen zich steeds tot een Albanese dokter kunnen richten. In dit document wordt tevens vermeld dat er een organisatie van Albanese dokters in Macedonië bestaat en dat sommige ziekenhuizen zelfs geleid worden door etnische Albanezen (administratief dossier, stuk 19, p. 2). Verzoekers' argument dat de medische diensten in Macedonië volledig in handen zijn van personen van Slavische afkomst en dat verzoekers daardoor geen afdoende medische zorg kunnen verkrijgen, mist bijgevolg feitelijke grondslag.

Verzoekers' betoog dat zij omwille van hun Albanese origine geen toegang hebben tot een afdoende geneeskundige zorgverlening betreft een blote bewering die niet met enige objectieve informatie is onderbouwd. Verzoekers brengen geen andersluidende informatie bij waaruit zou blijken dat hogergenoemde informatie waarop verweerder zich steunt niet correct zou zijn.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekers de motiveringen van verweerder dat het begaan van een medische fout op zich niet wijst op onwil van de artsen, dat bovendien uit het door verzoekers

voorgehouden relaas zelf blijkt dat de Macedonische autoriteiten duidelijk de wil hebben om tegen incompetente artsen op te treden en dat de medische kost een probleem van economische aard is dat niet ressorteert onder de criteria van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en evenmin onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming, ongemoeid laten waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

Buiten hun problemen van louter medische en economische aard, hebben verzoekers tijdens hun gehoor geen andere redenen aangegeven waarom zij hun thuisland hebben verlaten. Zo stelt verzoeker dat hij enkel naar België is gekomen om zijn vrouw en kinderen te laten verzorgen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS K. I. d.d. 2/3/2011, p. 8). Verzoekster geeft eveneens duidelijk aan dat zij enkel omwille van betreffende gezondheidsproblemen Macedonië heeft verlaten (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS K. B. d.d. 2/3/2011, p. 7). Uit voormelde vaststellingen blijkt dat verzoekers in hun land van herkomst op grond van hun origine duidelijk niet verstoken zijn van medische zorgverstrekking waardoor hen op basis van de voorgehouden medische problematiek terecht niet de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Waar voorheen reeds wordt gesteld dat de voorgehouden medische kosten niet ressorteren onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming, een motivering die door verzoekers ongemoeid wordt gelaten, wijst de Raad erop dat met toepassing van artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet op medische gronden geen subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend daar verzoekers hiertoe een beroep kunnen doen op artikel 9ter van voormelde wet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat het hen onmogelijk is een procedure met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te leiden bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

2.2.5. Waar verzoekers verder nog aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekers neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stuk 19) en dat verzoekers tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.6. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekers noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT